

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 5T/70/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215010808
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Blažovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7215010808.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Danielou Blažovskou v trestnej veci obžalovaného V. M. pre prečin podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 11. septembra 2015 v Košiciach takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodzuje obžalovaného V. M., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom K., F. č. XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach, v inej trestnej veci, spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 19.06.2015 sp. zn. 3Pv 95/2015/8803 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že

v mesiaci máj 2013 v presne nezistenom čase v byte na ul. C. č. XX v Košiciach sa vyhrážal zabitím svojmu bratovi T. M. zničením jeho rodiny, čím u menovaného vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční,

nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Po preskúmaní obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II podanej dňa 25.06.2015 súd nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného, svedkyne a prečítaním listín tak, ako to navrhol prokurátor. Návrh poškodeného na vykonanie ďalšieho dôkazu - výsluchu svedkov, ktorých mená uviesť nevedel a kvôli ktorým mal byť obžalovaný v minulosti riešený v priestupkových konaniach, súd odmietol ako nedôvodný návrh, nakoľko, ako sa sám poškodený vyjadril, ku skutku samotnému by sa vyjadriť nevedeli, na mieste činu sa nenachádzali. Iné dôkazy strany k vykonaniu nenavrhl.

Obžalovaný V. M. od začiatku trestného stíhania popieral trestnú činnosť, na hlavnom pojednávaní v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vypovedal, že pravdou je to, že niekedy v máji 2013 bol na C. č. XX v Košiciach, kde býva jeho brat s rodinou, kde sa ustanovil potom, ako ho telefonicky zavolať jeho toho času už nebohý otec a požiadal ho, aby sa prišiel s bratom, teda poškodeným, porozprávať a usporiadať si vzájomné vzťahy. On nemal proti svojmu bratovi nič, to brat sa hneval na neho, aj keď k tomu nebol dôvod. Poškodený zobral z bytu na D. XX v Košiciach, kde bývali ich rodičia, časť poštových podacích lístkov a fyzicky napadol ich otca, kedy on nebol doma a matka bola v nemocnici. Následne požiadal otca, aby šiel za poškodeným a podacie lístky od neho pýtal, čo aj otec urobil a z bytu poškodeného mu volal, aby tam prišiel aj on. Do bytu poškodeného nevkročil, nikto ho nepozval dnu, stál teda na chodbe pred bytom, v predsieni bytu boli poškodený a otec, v byte bola určite manželka poškodeného, ktorú síce nevidel, ale počul jej hlas, možnože v byte boli aj deti poškodeného, iné osoby sa na mieste ani v

okolí nenachádzali. Rozprávali sa asi desať minút, nehádali sa, poškodenému sa žiadnym spôsobom nevyhrážal, len sa ho pýtal prečo to robí, prečo sa stará do jeho vecí, pričom poškodený počas rozhovoru vrátil otcovi poštové podacie lístky, ktoré zobral z bytu na D. ulici. Je pravdou, že v tom čase pravidelne a nadmieru požíval alkoholické nápoje, rovnako aj poškodený, v pohostinstvách pili pivo aj tvrdý alkohol. Alkohol však u neho nikdy nevyvolával agresivitu a teda aj v inkriminovaný májový deň bol kľudný, na všetko si pamätá, aj poškodený bol pod vplyvom alkoholických nápojov. S manželkou poškodeného, švagrinou J. M., síce nikdy nemal dobrý vzťah, ale nezakazoval jej ani svojmu bratovi návštevy rodičov na D. ulici, s ktorými v spoločnej domácnosti býval. Obžalovaný poukázal na to, že v inkriminovaný deň mu poškodený povedal, že poštové podacie lístky súvisia s trestnou činnosťou a že ich potrebuje ako dôkaz proti nemu a odovzdá ich polícii. Poškodeného aj v minulosti udával, písal na neho listy. V danom prípade podal na neho trestné oznámenie až v januári 2015, kedy ich otec už nežil, nemôže teda svedčiť a dôvodom pre podanie bolo aj to, aby ho neprepustili z väzby, ktorú vykonáva v inej trestnej veci. Obžalovaný poukázal na to, že od mája 2013 do decembra 2013, kedy bol vzatý do väzby, sa s poškodeným naďalej stýkali, boli spolu na pivo, stretávali sa v krčmách, ale aj u rodičov, poškodený si len namýšľal, že ho z bytu rodičov vyhánal. Z krčmy na Sídlišku KVP pozná od apríla 2012 B., vie o nich to, že niečo robia s bytmi, tým sa živia, inak o nich nemá žiadne informácie, počas výkonu väzby ho nenavštívili. V predmetnej trestnej veci mala byť dňa 10.6.2015 vykonaná konfrontácia, ktorej sa odmietol podrobiť, nakoľko sa poškodeného bojí, že ho fyzicky napadne, otec ho totižto ešte 6.5.2014 počas návštevy vo väzbe upozornil, že poškodený ho chce zbiť, že uvidí čo s ním urobí keď za ním príde do väzby. Takto sa mal poškodený vyjadrovať, keď mal vypité, vtedy vyvolával otcovi. Preto poškodeného nechcel ani vidieť, nebol na stretnutie s ním psychicky pripravený a konfrontáciu odmietol. Vo veci, kde sú s poškodeným spoločne stíhaní (pre zločin nezaplatenia dane a poistného), poškodený na hlavné pojednávanie nechodí, nechce, aby ho opoznali svedkovia.

Obžalovaný k svojim osobným pomerom na hlavnom pojednávaní uviedol, že je slobodný, bez vyživovacích povinností, pred vzatím do väzby bol bez pracovného pomeru a od roku 2013 aj bez evidencie na úrade práce. Býval s rodičmi na D. XX v Košiciach, kde vlastnili byt. Otec zomrel XX.X.XXXX, matka je starobná dôchodkyňa a má veľmi zdravotný stav, preto ho počas výkonu väzby nenavštívila. Má jedného súrodencu - poškodeného, ktorý žil s nimi v spoločnej domácnosti do leta 2009. Trvalý pobyt má evidovaný na F. č. XX, nebýva tam od roku 2012, na uvedenej adrese vlastní byt. Väzbu vykonáva vo veci Okresného súdu Košice II sp. zn. 7T 22/2015, ktorá je v štádiu hlavného pojednávania, lehotá väzby mu končí 28.12.2016. V štádiu hlavného pojednávania je aj trestná vec vedená na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 5T 158/2012, kde je stíhaný spolu s poškodeným T. M.. Doposiaľ súdne trestaný nebol. K vzťahom v rodine uviedol, že s rodičmi mal dobrý vzťah, otec, kým žil, ho vo väzbe navštevoval, s matkou je v písomnom kontakte. Kým žili s poškodeným v spoločnej domácnosti bol ich vzťah v poriadku, bez konfliktov, typický súrodenecký. Zmenilo sa to keď sa brat odsťahoval a začal sa venovať tým veciam, kvôli ktorým sú spolu trestne stíhaní. Keď sa brat v roku 2009 oženil, stretávali sa už len sporadicky v rodičovskom byte, avšak nejaké výrazné konflikty medzi nimi neboli. Počas výkonu väzby ho brat nenavštívil, brata sa vyslovene bojí.

Zo spáchania posudzovanej trestnej činnosti usvedčuje obžalovaného svojimi výpoveďami svedok - poškodený T. M.. Uviedol, že niekedy v máji 2013 mu obžalovaný telefonoval ohľadom podacích lístkov. On ho pozval na návštevu, kedy sa aj obžalovaný v ten istý deň ustanovil, zazvonil dole pri bráne, vyšiel na prvé poschodie, zazvonil mu pri vchodových dverách, ktoré on otvoril a pozval obžalovaného do bytu. Dvere bytu zatvoril, aby rozhovor nepočuli susedia a následne komunikácia medzi ním a obžalovaným, za prítomnosti ich otca a jeho manželky, prebehla v predsieni bytu. Tam sa mu obžalovaný vyhrážal tak, že zničí jeho aj celú jeho rodinu a to kvôli tomu, že z bytu na D. XX mu zmizli podacie lístky, ktoré mal podľa obžalovaného zobrať on. Aj otec mu vytýkal, že podacie lístky zobral a že sa stará do vecí obžalovaného. Do rozhovoru sa zapojila aj jeho manželka, bol v strese, nepamätá si čo manželka povedala. Po vyhrážke obžalovanému povedal, aby vypadol z jeho bytu, načo otec obžalovaného potiahol s tým, aby odišli, čo aj urobili. V tej konkrétnej situácii, teda keď sa mu obžalovaný vyhrážal, predtým a ani v súčasnosti z obžalovaného strach nemá, ale obáva sa rodiny B., konkrétne F. a Q., kamarátov obžalovaného, že oni ho napadnú. Je to banda, najradšej by ho chceli obrať o byt, rovnako aj jeho matku, ktorú doteraz obťažujú vyzváňaním pri dverách bytu, rozkradli aj dom obžalovaného v Košických Oľšanoch. Obžalovaný v inkriminovaný deň B. nespomínal a nespomínal ani iných ľudí, prostredníctvom ktorých by mu mohol ublížiť. Aj predtým sa mu obžalovaný viackrát vyhrážal pod vplyvom alkoholu, telefonoval mu aj v nočných hodinách, ale obžalovaného sa nebál. Je pravdou, že v období rokov 2012 až 2013 už s obžalovaným nemali najlepší vzťah, boli medzi nimi nezhody a to najmä

kvôli tomu, že obžalovaný s nebohým otcom vždy volali na matku psychiatriu a celkovo sa obžalovaný správal nevhodne, na čo ho, ako staršieho z bratov, upozorňovali ľudia. Trestné oznámenie podal až v januári 2015, lebo vtedy sa už bál hlavne B., ktorí do mája 2014 bývali na C. XX a neskôr sa pohybovali po Sídlišku KVP.

Svedkyňa J. M., manželka poškodeného, vypovedala v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní tak, že niekedy v máji 2013 prišiel k nim bez pozvania obžalovaný a začal útočiť na jej manžela (poškodeného), že mu niečo zobral z bytu a že keď mu to nedá, že ho zneškodní, že zničí jeho rodinu a že má na všetko ľudí, ktorí si to s ním vybaví. Takto sa obžalovaný vyjadril v byte aj pred bytom, čo počul otec obžalovaného a poškodeného, ktorý sa však týmito vyjadreniami nezaoberal, ale pravdou je, že držal viac s obžalovaným. Poškodený nemohol zobrať lístky, ktoré obžalovanému chýbali, nakoľko do rodičovského bytu na D. ulicu, kde vtedy býval aj obžalovaný, chodievali len dvakrát do roka, nakoľko obžalovaný si ich návštevy neželal, vyprovokoval ich s krikom, rušili ho ich deti. Ona aj jej manžel sa báli o seba a svoju rodinu, ona radšej nechodila vonku, mala pocit, že ju sledujú. Odkedy je obžalovaný vo väzbe je to lepšie, nemá pocit, že by ich niekto obháňal. Poškodený podal trestné oznámenie až takmer po dvoch rokoch, to preto, lebo sa obával čo bude, keď sa obžalovaný dostane z väzby na slobodu. Obžalovaný mal na Sídlišku KVP svoje spojky, ona tie osoby nepozná, okrem F., ktorý býval blízko nich, posmieval sa im ako je možné, že obžalovaný sa dostal do väzby, keď má toľko peňazí a celkovo mal radšej obžalovaného ako ju a jej rodinu. Jej manžel je z toho celého zdeptaný, aj kvôli trestnému stíhaniu má psychické problémy a od roku 2012 je v psychiatrickej liečbe. Nevedela sa vyjadriť k tomu, či po inkriminovanom dni sa obžalovaný s poškodeným osobne stretávali, či chodievali spolu popíjať, ale určite si sem - tam telefonovali.

Správanie obžalovaného V. M. počas výkonu väzby písomne hodnotil Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Košice tak, že od 30.12.2013, odkedy vykonáva väzbu, je slušný a disciplinovaný, plní úlohy a nariadenia vyplývajúce z ústavného poriadku, dodržiava režim dňa a jeho formácia v podmienkach zmierneného režimu výkonu väzby prebieha v žiaducom sociálnom smere. Disciplinárny trest mu uložený nebol, pracovne zaradený nie je. Kontakt s primárnou rodinou udržiava prostredníctvom návštev a korešpondencie. Prílohu hodnotenia tvorí skrátený výpis klienta, svedčiaci o priebehu väzby a vydaných väzobných rozhodnutiach.

Výpis z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky svedčí o tom, že proti obžalovanému sa od 1.1.2010 viedlo 6 priestupkových konaní, vo všetkých prípadoch za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, z toho tri boli vybavené tak, že boli odložené, jedno bolo zastavené a v dvoch prípadoch, v roku 2012 a 2013, boli v rámci rozkazného konania uložené obžalovanému pokuty vo výške 20,00 € a 40,00 €.

Odpis registra trestov preukazuje, že obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol.

Trestné stíhanie obžalovaného V. M. pred súdom bolo vedené za aplikácie základných právnych princípov upravených v ustanovení § 2 Trestného poriadku, zvlášť za aplikácie zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku), keďže náležité zistenie skutkového stavu veci je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Súd vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní zisťoval skutkový stav veci tak, aby o ňom neboli dôvodné pochybnosti a v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, rešpektoval pritom právo strán obstarávať dôkazy a dodržal aj povinnosť s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti a vykonávať dôkazy svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti a dôkazy svedčiace v jeho prospech. Vykonané dôkazy súd v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom. Nakoľko vykonané dôkazy v konaní pred súdom nepostačovali na uznanie viny obžalovaného a iné dôkazy, ktoré by mohli vyvrátiť dôvodné pochybnosti, nie sú známe, nemohol postupovať súd inak ako oslobodiť obžalovaného spod obžaloby, za rešpektovania zásady in dubio pro reo.

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní je jednoznačne preukázané, že obžalovaný V. M. a poškodený T. M. sú súrodenci, ktorí do roku 2009 žili v domácnosti svojich rodičov v Košiciach na D. ulici. V tomto období mali dobrý, súrodenecký vzťah, ktorý sa však postupne menil a v období rokov 2012 až 2013 už nebol ideálny, napriek tomu sa stretávali, sporadicky, v byte svojich rodičov, ale aj

rôznych pohostinstvách. Obžalovaný je slobodný a naďalej, aj napriek tomu, že je vlastníkom bytu na F. L. v Košiciach, naposledy býval u rodičov, od decembra 2013 vykonáva väzbu v inej trestnej veci. Poškodený si v roku 2009 založil rodinu so svedkyňou J. M., z manželstva pochádzajú dve maloleté deti a rodina býva v byte na C. č. XX v Košiciach. Voči obidvom sa vedie na Okresnom súde Košice II spoločné trestné konanie pre zločin skrátene dane a poisťného, vec je v štádiu hlavného pojednávania. Je takisto nespochybniteľné, že v presne nezistený deň v máji 2013 sa obžalovaný s poškodeným stretli v mieste trvalého bydliska poškodeného, na mieste stretnutia sa nachádzal ich toho času nebohý otec, manželka poškodeného a v byte boli aj dve maloleté deti poškodeného. Obžalovaný žiadal od poškodeného vydanie poštových podacích lístkov, ktoré podľa obžalovaného mal poškodený zobrať z bytu ich rodičov s tým, že obžalovaného udá a lístky ako dôkaz odovzdá polícii.

Podľa obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sa mal obžalovaný v rámci tohto stretnutia poškodenému vyhrážať zabitím a zničením jeho rodiny, čím u poškodeného vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční. Obžalovaný od začiatku trestného stíhania popieral spáchanie skutku kladeného mu za vinu, na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a v rámci výpovedí rovnako uvádzal, že aj napriek tomu, že vzťah s bratom nebol ideálny, na brata sa nehneval a žiadnym spôsobom, teda ani zabitím a zničením jeho rodiny, sa mu nevyhrážal. V rámci stretnutia v máji 2013 len požadoval vrátenie poštových podacích lístkov a bratovi vytkol, že sa stará do jeho vecí. Uvádzal tiež, že v byte poškodeného nebol, nikto ho dnu nepozval, pri rozhovore stál na chodbe pri vchodových dverách bytu, kým obžalovaný a ich otec boli v predsieni bytu, svedkyňu nevidel, len počul jej hlas. Na miesto prišiel na základe telefonátu od svojho otca, ktorý ho o to požiadal. Poškodený poštové podacie lístky vrátil do rúk otca a tým sa to celé skončilo.

Poškodený T. M. podal trestné oznámenie 12.1.2015. V prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní usvedčoval obžalovaného, keď tvrdil, že sa mu vyhrážal tak, že zničí jeho aj jeho rodinu. Obžalovaný nemal dôvod sa takto správať, nakoľko on mu neublížil, ani poštové podacie lístky mu nezobral. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že sám cez telefón pozval obžalovaného do svojho bytu na C. XX, kde sa rozprávali za zatvorenými vchodovými dverami bytu v predsieni za prítomnosti ich otca a jeho manželky. Otec mu takisto vytkol, že zobral podacie lístky a že sa stará do vecí obžalovaného, jeho manželka sa do rozhovoru takisto zapojila. Podľa poškodeného sa mu aj predtým obžalovaný pod vplyvom alkoholu vyhrážal. Nebál sa obžalovaného, že vyhrážky uskutoční, ale bojí sa kamarátov obžalovaného, zvlášť F. B. a Q. B., že títo ho napadnú, že ho pripravia o byt, menovaní doposiaľ obťažujú jeho matku, ktorej vyzvávajú pri vchodových dverách bytu a chcú ju pripraviť o byt. Pri stretnutí v máji 2013 B. a ani iné osoby obžalovaný v rámci vyhrážky nespomenul, nevyhrážal sa inými ľuďmi. Bál sa podať trestné oznámenie, nakoniec ho podal až v januári 2015 preto, lebo vtedy sa bál hlavne B., ktorí síce len do mája 2014 bývali o dve brány ďalej na C. XX, ale aj naďalej sa pohybovali po Sídlišku KVP. Ak by bol vedel, že obžalovaný sa po prepustení z väzby nebude kontaktovať so B., tak by bol pokojný.

Zo spáchania skutku usvedčovala obžalovaného aj svedkyňa J. M., manželka poškodeného, avšak na rozdiel od poškodeného ona uvádzala, že rozhovor v máji 2013 prebehol aj na chodbe pred ich bytom a že obžalovaný uvádzal, že poškodeného zneškodní a zničí jeho rodinu prostredníctvom iných ľudí. Trestné oznámenie podal poškodený s tak veľkým časovým odstupom kvôli tomu, že sa obával prepustenia obžalovaného z väzby. Aj ona sa bála vyhrážok, radšej nechodila vonku, ale odkedy je obžalovaný vo väzbe nemá strach. Poškodený je z toho všetkého zdeptaný, lieči sa na psychiatrii už od roku 2012, nakoľko rovnako zle znáša svoje trestné stíhanie. Na rozdiel od poškodeného svedkyňa tiež uvádzala, že obžalovaný k nim prišiel bez pozvania. Tiež uviedla, že obžalovaný mal na Sídlišku KVP svoje spojky, Rómov, z nich pozná podľa mena len F., ktorý sa jej a jej manželovi posmieval a celkovo mal obžalovaného radšej ako ich.

Obžalovaný je usvedčovaný výpoveďami poškodeného a svedkyne, avšak vo výpovediach týchto sú rozpory, zvlášť čo sa týka spôsobu akým sa obžalovaný mal poškodenému vyhrážať. Kým poškodený tvrdil, že obžalovaný sa vyhrážal tak, že zničí jeho aj jeho rodinu, inými ľuďmi, cez ktorých by vyhrážky uskutočnil, sa nevyhrážal a nespomínal ani B., svedkyňa uvádzala, že obžalovaný sa vyhrážal zneškodnením poškodeného a jeho rodiny, prostredníctvom iných ľudí, ktorých na to má. Tvrdenia poškodeného a svedkyne sú v rozpore s obranou obžalovaného, ktorej súd uveril s poukazom na skôr uvedené a s poukazom aj na tú skutočnosť, že poškodený podal trestné oznámenie až s odstupom 21 mesiacov, plus na hlavnom pojednávaní uviedol, že v konkrétnej situácii v máji 2013 a z konkrétnej vyhrážky obžalovaného nemal strach, obžalovaného sa nebál, bál sa iných ľudí, ktorých obžalovaný

pozná. Ak by aj ku konaniu kladenému obžalovanému za vinu došlo, nevzbudilo to u poškodeného, ako to sám uviedol, dôvodnú obavu, čím by konanie obžalovaného nenaplnilo po stránke objektívnej znak základnej skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona, teda nebolo by trestným činom. Navyiac však nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by sa bol obžalovaný poškodenému vyhrážal, preto nezískajúc vnútorné presvedčenie o vine obžalovaného, súd postupoval v súlade s ustanovením § 285 písm. a/ Trestného poriadku a obžalovaného spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice II. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Osoby, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie, toto právo nemajú.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2), pokiaľ obžalovaný výslovne nevyhlási, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech týmito osobami
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.